Załącznik do Uchwały Nr XLV/350/10
Rady Miejskiej w Sułkowicach
z dnia 29 marca 2010 r.

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI

Rudnik

na lata 2010 – 2016

Listopad, 2009

Spis treści

1. Wstęp 3
2. Charakterystyka wsi Rudnik 4
   2.1. Położenie Rudnika 4
   2.2. Historia Rudnika[1] 5
   2.3. Określenie struktury przestrzennej Rudnika 13
   2.4. Dane demograficzne 14
3. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości 16
   3.1. Zasoby przyrodnicze 16
   3.2. Dziedzictwo kulturowe, obiekty i tereny 16
   3.3. Infrastruktura społeczna 17
   3.4. Infrastruktura techniczna 17
   3.5. Gospodarka i rolnictwo 22
   3.6. Kapitał społeczny 25
4. Ocena mocnych i słabych stron miejscowości, szanse rozwoju oraz zagrożenia (analiza SWOT) 29
5. Opis planowanych zadań inwestycyjnych i przedsięwzięć aktywizujących społeczność lokalną w latach 2010 – 2016 31
   5.1. Priorytety lokalne 31
   5.2. Projekty priorytetowe 33
   5.3. Projekty towarzyszące zadaniom priorytetowym 36
   5.4. Pozostałe zadania i postulaty inwestycyjne 36
   5.5. Planowane zadania inwestycyjne i przedsięwzięcia aktywizujące społeczność lokalną Rudnika w okresie 2010 – 2016 w ujęciu tabelarycznym. 37
6. Podsumowanie 41
7. Urocze, ciekawe miejsca, zabytki Rudnika w dokumentacji fotograficznej 41
8. Załączniki 47
9. Spis fotografii 47
10. Spis tabel 47
11. Spis wykresów 48

1. Wstęp

Realizacja projektów w ramach działania „ *Odnowa i rozwój wsi”* ma wpływać na poprawę jakości życia na obszarach wiejskich przez zaspokojenie potrzeb społecznych i kulturalnych mieszkańców wsi oraz promowanie obszarów wiejskich. Umożliwi rozwój tożsamości społeczności wiejskiej, zachowanie dziedzictwa kulturowego i specyfiki obszarów wiejskich oraz wpłynie na wzrost atrakcyjności turystycznej i inwestycyjnej miejscowości.
Pomoc jest przyznawana na operację (przedsięwzięcie) spełniającą wymagania określone w Programie Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007 -2013, zapewniającą osiągnięcie i zachowanie celów działania *„Odnowa i rozwój wsi”* i będzie udzielana podmiotom z tytułu inwestycji m.in. w zakresie:

1) budowy, przebudowy, remontu lub wyposażenia obiektów:
   a) pełniących funkcje publiczne, społeczno-kulturalne, rekreacyjne i sportowe,
   b) służących promocji obszarów wiejskich, w tym propagowaniu i zachowaniu dziedzictwa historycznego, tradycji, sztuki oraz kultury;
2) kształtowania obszaru przestrzeni publicznej;
3) budowy, remontu lub przebudowy infrastruktury związanej z rozwojem funkcji turystycznych, sportowych lub społeczno-kulturalnych;
4) zakupu obiektów charakterystycznych dla tradycji budownictwa w danym regionie, w tym budynków będących zabytkami z przeznaczeniem na cele publiczne;
5) odnawiania, eksponowania lub konserwacji lokalnych pomników historycznych, budynków będących zabytkami lub miejscami pamięci;
6) kultywowania tradycji społeczności lokalnej lub tradycyjnych zawodów.

Szczegółowy katalog kosztów, które mogą być refundowane w ramach działania *„Odnowa i rozwój wsi”* wymieniony jest w *Rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 14 lutego 2008 r. w sprawie szczegółowych warunków i trybu przyznawania pomocy finansowej w ramach działania „Odnowa i rozwój wsi” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007 – 2013.*

Opracowanie przez społeczność lokalną Planu Odnowy Miejscowości, jego przyjęcie przez Zebranie Wiejskie oraz zatwierdzenie przez Radę Miejską, jest warunkiem koniecznym, aby o tę pomoc wystąpić. Zgodnie z ustaleniami PROW, w danej miejscowości finansowane mogą być jedynie operacje wynikające z całościowej wizji jej rozwoju, uzgodnionej przez wszystkich partnerów społecznych.

2. Charakterystyka wsi Rudnik

2.1. Położenie Rudnika

Rysunek 1 Plan Gminy Sułkowice

Wieś Rudnik[1], zajmująca dolinę potoku o tej samej nazwie, jest drugą po Sułkowicach miejscowością gminy pod względem liczby mieszkańców (3.326 osób) i trzecią pod względem powierzchni (1.481,79 ha). Gęstość zaludnienia wynosi 224,0 os./km2. Obwód sołectwa liczy 17,1 km (Sułkowice 4,0 km; Biertowice 2,9 km; Krzywaczka 0,5 km; Bęczarka 2,3 km; Jawornik 4,3 km; Bysina 0,6 km; Jasienica 2,5 km), przy rozciągłości południkowej 4,2 km i równoleżnikowej 5,6 km.

Mimo położenia na Pogórzu Wielickim, Rudnik cechuje niemal beskidzka rozciągłość pionowa: najwyższy punkt to szczyt 552 m n.p.m. w grzbiecie Dalina, najniżej położone jest skrzyżowanie dróg Biertowice – Rudnik Dolny – 265 m n.p.m. To samo miejsce stanowi jednocześnie najdalej wysunięty na zachód punkt miejscowości (19°47´44"E), podczas gdy skrajny punkt wschodni leży na 19°52´23"E na granicy Rudnika, Jawornika i Bysiny, północny – na Bukowcu (49°52´11"N), południowy – na Dalinie w rejonie szczytu 545 m n.p.m. zwanego w nomenklaturze turystycznej Pisaną (49°49´52"N).

Obszar zabudowy Rudnika rozciąga się od 269 m n.p.m. (Rudnik Dolny) do 365 m n.p.m. (Słomówka).

Tabela 1 Zestawienie powierzchni i ludności

Wyszczególnienie	Gmina Sułkowice	Rudnik	Udział %
Powierzchnia [km^2]	60,3	14,82	24,6%
Ludność [2008.12.31]	14 031	3.326	23,7%
Gęstość zaludnienia[os./km^2]	233	224	-

2.2. Historia Rudnika[1]

Pierwsze wzmianki z obszarów dzisiejszego Rudnika pojawiają się już dość wcześnie. Głównie znaleziska archeologiczne. *Artefakty[2] określone wstępnie na młodszą epokę kamienia znane są z kilku stanowisk w Sułkowicach, Krzywaczce, Biertowicach i Rudniku, co zdaje się świadczyć o rozwiniętym osadnictwie tego okresu w strefie pogórskiej gminy Sułkowice. Z okresu rzymskiego epoki żelaza (I–IV w. n.e.) pochodzą drobne*

[1] Wyciąg z „Monografii Gminy Sułkowice 2006 p.r. Piotra Sadowskiego /dane demograficzne zaktualizowane na dzień 31.12.2008 r./

[2] Artefakt – wytwór ręki ludzkiej: każdy przedmiot wykonany lub zmodyfikowany przez człowieka, a następnie odkryty w wyniku badań archeologicznych.

przedmioty znajdowane w Sułkowicach, Harbutowicach, Krzywaczce i Rudniku, co świadczy o bardziej ożywionej penetracji tego terenu. (...) Pojedyncze artefakty z XIV–XV w. pochodzą z Sułkowic (dolina Łubionki), Rudnika Dolnego, Harbutowic (okolice kościoła) i Biertowic. Miejsca ich znalezienia zostały zakwalifikowane do kategorii II stanowisk archeologicznych, tj. wymagających dokładnego przebadania w razie prowadzonych inwestycji. (...)

W odróżnieniu od miejscowości przenoszonych z prawa polskiego, Rudnik był najprawdopodobniej osadą założoną na surowym korzeniu na prawie niemieckim. Założenie takiej osady opierało się na nadaniu przez księcia lub możnowładcę terytorium sołtysowi, który następnie zbierał chętnych do osiedlenia się we wsi. Zebrawszy grupę osadników, sołtys udawał się na miejsce, gdzie wytyczano granice sołectwa i łanów kmiecych. Jeżeli czyjś łan był przecięty głębokim potokiem, mogło się zdarzyć, że jako rekompensatę sołtys przydzielał mu nieco większy kawałek. Wycinanie i wykarczowanie łanu lasu, zwłaszcza na terenach górzystych, było pracą mozolną i zajmowało czas życia jednego pokolenia. Przez ten okres osadnicy siedzieli na woli, czyli byli zwolnieni z wszelakich świadczeń pieniężnych. Zwyczajowo okres ten wynosił 20 lat. Kiedy już po założeniu wsi przybywał nowy osadnik, sołtys wyznaczał mu ziemię, którą on karczował, korzystając z takich samych praw wolnizny, jak pierwsi osadnicy. Tej zasady przestrzegano nawet w okresie gospodarki pańszczyźnianej, gdy dzierżawcy sołectw dążyli do maksymalizacji dochodów ze wsi.

Nie wiadomo dokładnie, kiedy Rudnik został osadzony, w każdym razie często powtarzana wzmianka o roku 1300 dotyczy Rudnika koło Dobczyc. Musiało to jednak nastąpić około tej daty, skoro w 1305 r. Istniał już Jawornik, a w 1335 r. królowa Jadwiga, wdowa po Władysławie Łokietku, zezwoliła na lokowanie na surowym korzeniu wsi Jasienica, położonej dalej na południe. (...) Wieś przynależała do parafii Sułkowice, ale jeszcze przed lokacją musiały istnieć tu jakieś zagrody. ***Nazwa Rudnik pochodzi bowiem od niskoprocentowych, darniowych rud żelaza, eksploatowanych już w średniowieczu na polu zwanym Żelazna Górka.*** *W pobliżu miejsca eksploatacji stały najpewniej domostwa górników (bez roli), a może nawet jakieś niewielkie kuźnice. Sołectwo w Rudniku miało wielkość 4 łanów frankońskich, a jego zabudowania stały poniżej dzisiejszego kościoła, po prawej stronie ul. Słonecznej. Role Rudnika, pierwotnie jednołanowe, zostały w późniejszym czasie powiększone przez przyłączanie terenów niezagospodarowanych, tzw. przymiarków. Najstarsze, a więc pewnie wyznaczone w chwili lokacji, są starsze od łanów zakładanych w Bęczarce, a południowe granice miejscowości zostały ustalone w chwili wyznaczania granic Jasienicy nigdzie bowiem role te nie przechodzą na przeciwległą stronę grzbietu granicznego, jak to jest w przypadku Jasienicy i Trzebuni czy Trzebuni i Harbutowic. Założywszy, że wyznaczone łany kończyły się na grzbiecie Wielkiej Góry, wielkość łanu frankońskiego miało pięć ról powyżej sołectwa, na stokach o ekspozycji południowej.*

Stoi to w zgodzie z inwentarzami XIV-wiecznymi, według których w Rudniku był łan sołtysi, 5 łanów kmiecych i karczma. Według Jana Długosza, około 1470 r. wieś płaciła dziesięcinę nie do miejscowego kościoła, ale do klasztoru cystersów w Mogile. Role leżące na północnych stokach Dalinu oraz powyżej i poniżej najstarszych, są już wielkości ok. 50 ha, a więc zakładane były na tzw. łanach królewskich, stosowanych na przełomie XV i XVI w. ***Jedyną wzmianką o Rudniku*** *przed jego włączeniem do starostwa lanckorońskiego jest podanie w aktach sądowych imienia sołtysa Zbyszka* ***pod rokiem 1393****. Z roku 1394 pochodzi pierwsza wzmianka o Rudniku jako wsi tenuty lanckorońskiej, zastawionej za 75 grzywien.* W rok później wieś została zastawiona Spytkowi z Melsztyna za 75 grzywien, już jako przynależność dzierżawy Mikołaja Strasza. Z dokumentów starostwa lanckorńskiego wiemy że sołtysem Rudnika w 1494 był Jan Głąb. (...).

Po przeprowadzeniu inwentarza powiatu lanckorńskiego w 1564 roku pojawiają się kolejne wzmianki o Rudniku. ***Rudnik liczył 6 łanów roli, użytkowanych przez 41 kmieci. Płacili oni 7 grz. 24 gr czynszu, 31 grz. 40 gr za robociznę, do tego 24 grosze wojennego z łanu. Oddawali oprawę o wartości 27 gr 6 den., 120 kur, 41 serów i 144 jaja, płacili też obiedne, wg dawnych przywilejów na troje sądy (było to 36 gr rocznie). Od każdego pręta odsypywali ćwiartkę pszenicy i korzec owsa, co dawało łącznie 24 korce pierwszego i 108 korców drugiego zboża. Zagrodników było w Rudniku 13, z tego jeden jeszcze na wolniźnie – pozostali płacili łącznie 4 grz. 24 gr czynszu i oddawali 14 kur. Była też i karczma: karczmarz jest wójt, trzyma role prętów 2, płaci pro anno 4 i kamień [tj. 32 funty] łoju per gr 30. Do tego zapisano, że jest młynik o 1 kole na potoczku Rudniku; nie ustawicznie miele, aż gdy woda przyjdzie. Młynarz oddawał 30 korców mąki i płacił 12 gr czynszu z zagrody i ogrodu. Wartość danin i robocizn z Rudnika wynosiła łącznie 97 grz. 17 gr 12 den.***(...)

Po rolach o metryce średniowiecznej, przeznaczono pod osadnictwo tereny na zachód od ról sołtysich, od Mrukówki po Szczepanówkę Mniej więcej w tym samym okresie (2 ćw. XVI w.) przypuszczalnie założono Belicówkę i co korzystniej usytuowane role pod Dalinem – od Kurkówki w górę doliny po Kuligówkę. W połowie XVI w. mogły jeszcze powstać większe od wspomnianych role: Kaletówka i Krzywoniówka, lokowane od samego dna doliny, a więc z włączeniem części dawnego nawsia (na większym obszarze zabranego nawsia sołtysi ulokowali swych zagrodników) oraz rola Gwoździkówka na granicy Jawornika. Nie zagospodarowany pozostał obszar przy granicy Biertowic. Przed 1564 r. lokowano jeszcze duże role Blakówkę i Starcówkę przy granicy Sułkowic oraz Piegzówkę i Podobówkę na wschodzie. Chyba już w czasach przejściowej regresji osadnictwa, spowodowanej m.in. chorobami epidemicznymi (lata 1640–1653), a zapewne też zbiegostwem, sołtys zagarnął do folwarku pięć ról: Kaniówkę, Mrukówkę, Kurkówkę, Soboniówkę i Fuglówkę. Nie

wiemy jednak, czy nastąpiło to poprzez zajęcie pustek, czy przez rugowanie prawowitych właścicieli na gorsze ziemie.

Pierwsza po wojnie szwedzkiej bo przeprowadzona w 1658 lustracja tenuty lanckorońskiej niesie wiele informacji nie tylko o zniszczeniach wojennych, ale przede wszystkim o tym, co zmieniło się w tutejszych dobrach w ciągu 94 lat, które upłynęły od poprzedniego tak szczegółowego opisu starostwa. W Rudniku zamieszkiwało 41 rodzin kmiecych, które obsiewały 6 łanów roli, płacąc od pręta 5 gr czynszu (łącznie – 12 zł). Średnie gospodarstwo liczyło więc 3,44 ha. Część kmieci pracowała wozem, a część pieszo. Wartość wszystkich robocizn szacowano na 50 zł 28 gr Jak za dawniejszych czasów, płacono wojenne i obiedne, oddawano płótno, po 3 kury i 2 jaja od kmiecia. Ze zboża ospowego oddawano 24 korce pszenicy i 108 korców owsa, a do tego 112 korców owsa robotnego. Zagrodników było 13, a wśród nich karczmarz, który teraz nic nie płaci, jeno piwo i gorzałkę dworską szynkuje, a z roli robociznę odprawia oraz młyn o jednym kole na potoczku Rudniku, który kiedy sucho albo mróz ciężki nie miele, z którego młynarz oddawał 40 korców mąki. Dość cenna, bo świadcząca o opuszczonych gospodarstwach, jest informacja o 6 rolach pustych, na których sieją do zamku, z których także pobory płacą i przykładają się do gromady. Role te jednak oszacowano wraz z zasiedlonymi, ponieważ gdy chłopów więcej w tej wsi osiędzie, te role puste przywrócone im będą. Jak wynika z inwentarza, już wtedy przy folwarku rudnickim funkcjonowała gorzelnia i browar. Przychody starostwa z Rudnika wynosiły łącznie 265 zł 17 gr i 6 denarów.

W okresie rozkwitu społeczno-gospodarczego do końca XVIII wieku w Rudniku w 69 zagrodach mieszkać musiało około 420 osób, co stawiało miejscowość w ścisłej czołówce wśród osad starostwa. Mieszkańcy tych zagród użytkowali 5,5 łanu, które podlegały pod miejscowy folwark.

Dalsze losy Rudnika to już wiek XIX a co za tym idzie okres zaborów. Okolice Sułkowic a co za tym idzie także Rudnik znalazły się pod zaborem austriackim w cyrkule myślenickim, a po jego likwidacji w 1819 r. wadowickim. Podczas kolejnej reformy administracyjnej, w 1867 r. ten obszar ponownie znalazł miejsce w odtworzonym powiecie myślenickim. W 1855 r. zaprowadzono dodatkowy podział na powiaty sądowe – Rudnik i Krzywaczka podlegały sądowi w Myślenicach, tereny dalej na zachód sądowi w Kalwarii Zebrzydowskiej.

W roku 1847 doszło do klęski głodu i epidemii chorób takich jak dur brzuszny co spowodowało wysoką śmiertelność. W Rudniku zmarły w tym tragicznym roku 472 osoby, z czego 131 z głodu i 190 na tyfus (29% mieszkańców). Początkowo klęska głodu nie była tu bardzo odczuwalna, a nagły wzrost przypadków śmieci z wycieńczenia wystąpił dopiero na przełomie maja i czerwca. Okrutne żniwo zebrał za to tyfus – najwyższa umieralność na tę chorobę wystąpiła z końcem lata, a pojedyncze

przypadki notowano jeszcze w 1848 r. Zmarłych grzebano na cmentarzu w Sułkowicach.

Rudnik w końcu XIX w. już znacznie ustępował Sułkowicom pod względem liczby ludności. Statystyka z 1869 r. podaje tu 1.292 katolików i 26 Żydów, zamieszkujących 226 domów. Na przełomie wieków miejscowość liczyła już 1496 mieszkańców w 260 domach – w tym 2 Żydów – w mniejszej posiadłości (1.266 ha) i 26 w granicach posiadłości większej, obejmującej 2 domostwa: dwór i karczmę z 6-osobową rodziną wyznania izraelickiego oraz 2.189 ha gruntów. We wsi był dwór i szkoła powszechna II stopnia. Chłopi posiadali 107 koni, 610 krów i 160 świń, natomiast dworscy trzymali 9 koni, 31 krów,i 6 świń (obsada bydła 78 szt./100 ha użytków). Średnio w zagrodzie chłopskiej mieszkało 5,7 osoby. O ile pańskie lasy i pola miały porównywalną wielkość, tak gospodarstwa indywidualne składały się głównie z ról – w 1869 r. średnia lesistość wsi była jak na ówczesne czasy wysoka – wynosiła 40,2%. Gromada użytkowała 922 mr. jako grunty orne (43,8%), 96 mr. jako łąki (4,6%), 292 mr. jako pastwiska (13,8%) i 794 mr. jako lasy (37,8%). W 1900 r. lesistość Rudnika wzrosła już do 44,5%.

W ramach reform państwa, przeprowadzonych po Wiośnie Ludów (1848 r.), wzrosła rola samorządu wiejskiego. *W myśl uchwały sejmu galicyjskiego z 1862 r. samorząd wiejski stanowił organ ustawodawczy i nadzorujący, wybierany przez płatników podatku oraz, mieszkańców posiadających średnie i wyższe wykształcenie, oraz obierana przez niego zwierzchność gminna, na czele której stał wójt jako organ wykonawczy. W skład zwierzchności wchodziło kilku asesorów (zależnie od wielkości miejscowości), wśród nich był zastępca wójta. Radnymi zostawały osoby cieszące się dużym zaufaniem społecznym – księża, zamożni gospodarze, wojskowi i kombatanci, urzędnicy, organiści, nauczyciele.* Dokumenty sygnowano jak dawniej pieczęciami, i tak Rudni miał w pieczęci krzyże. Kolejne ważne wydarzenie nastąpiło w1885 r. kiedy to powstała szkoła ludowa w Rudniku, która przed I wojną światową miała status placówki jedno-, a następnie dwuklasowej. W 1916 r. pracowało tu już 5 nauczycieli, w tym kierownik Tadeusz Szybowski.

W okresie Pierwszej Wojny Światowej Rudnik stał się miejscowością przyfrontową. Dochodziło do częstych przemarszów wojsk a nawet do rekwizycji koni na potrzeby wojska. Część chłopów została wcielona do armii austriackiej. Kolejne lata wojny były coraz gorsze, mieszkańcy musieli oddawać coraz większe daniny na potrzeby wojska.

Po zakończeniu wojny Polska odzyskała niepodległość ale nie doszło do reform administracyjnych. Dopiero wskutek reformy administracyjnej z 1934 r. zaprowadzono w całym kraju gminy zbiorowe. Gmina Sułkowice objęła swoim zasięgiem: Biertowice, Jasienicę, Krzywaczkę, Rudnik, Sułkowice i Wolę Radziszowską. Zaczęły także pojawiać się różne organizacje takie jak Związek Młodzieży Wiejskiej

„Znicz", wspierana przez młodzież wiejską uczącą się w miastach. *(...) „Znicz" został rozwiązany w 1931 r., a na jego miejsce aktywiści z Rudnika powołali nowe stowarzyszenie pod nazwą ZMW „Spółdzielnia Oświatowa". Jego prezesem został Jan Piechota. W Rudniku działała jeszcze szkoła koszykarska, ale najbardziej był we wsi rozwinięty handel – sklepy prowadziło Kółko Rolnicze, P. Blak, M. Bylica, M. Krupa, Ch. Littman i Franciszek Sowa, do tego W. Król prowadził trafikę, S. Dzidek sprzedawał wapno, a Gabriel Tiffenbrunner handlował końmi. Poza kołodziejami (J. Mechut, J. Wiśnicz), przedstawiciele innych zawodów występowali pojedynczo: J. Profic – cieśla, W. Pietrzak – kominiarz, Stanisław Latoń – kowal, Władysław Stanek – krawiec, Franciszek Zajda – rzeźnik, M. Duda – stolarz, A. Dymek – szewc. Wyszynk trunków dzierżawił T. Czepiel. Z zakładów przemysłu wiejskiego, był tu kamieniołom należący do S. Flagi i młyn F. Profica .*

W 1921 r. wieś zamieszkiwało łącznie 1677 osób 447. (...)

W roku 1925 szkoła powszechna w Rudniku została przekwalifikowana z placówki dwuklasowej na pięcioklasową. Uczęszczało do niej wówczas od 250 do 300 dzieci, przy szkole funkcjonowała biblioteka i działał sklepik uczniowski. Szkoła posiadała 4 sale lekcyjne, zamiast boiska był plac do gier i zabaw, przy szkole znajdował się też sad i ogródek warzywny, kwiatowy oraz szkółka, w której pielęgnowano drzewka. Nauka prowadzona była z niewielkimi przerwami w zimie, gdy brakowało opału.

W roku szkolnym 1931/32 do szkoły uczęszczało 162 chłopców i 157 dziewcząt, a edukację zapewniało grono liczące 6 nauczycieli. Od 1916 aż do 1950 r. placówka kierowana była przez Tadeusza Szybowskiego. (...)

Po wybuchu II wojny światowej bardzo szybko bo już od rana 4 września I batalion zaczął przygotowywać zasieki i okopy na granicy Rudnika i Jawornika, w rejon ten skierowano również baterie III dywizjonu 6 pal mjr. Maksymiliana Chojeckiego. Nie dane było jednak żołnierzom ukończyć tej pracy, gdyż rozkaz dowództwa dążącego do zacieśnienia obrony skierował ich na Jawornik, do obrony Myślenic. 5 września oddział rozpoznawczy dywizji wjechał do Rudnika, gdzie został ostrzelany przez kolarzy ppor. Bojarskiego, po czym żołnierze polscy wycofali się. Wydarzenia w Rudniku musiały mieć w istocie podobny przebieg – niemiecki pojazd wpadł w zasadzkę, przy czym zginął oficer być może jeszcze jacyś żołnierze. Przybyłe do Rudnika nowe oddziały niemieckie posądziły o ostrzelanie szpicy ludność cywilną. Poniżej „starego kościoła" zebrano grupę zakładników i rozpoczęła się egzekucja bez sądu. Najpierw zastrzelono parami kilku mężczyzn mieszkających pod Dalinem, gdyż z tamtej strony strzelali polscy żołnierze. W drugiej kolejności zamordowano grupę przygnanych z dolnej części wsi (na „Pańskich polach"), pięciu uciekinierów z Cięciny koło Żywca oraz dwie dziewczyny, które obserwowały wydarzenia przez okno. Dwóch

młodych ludzi skazanych na rozstrzelanie spróbowało szczęścia w ucieczce – udało się to tylko Janowi Kalecie.

W dniu 5 września w Rudniku zginęło 16 mieszkańców:

Karol Fijoł – lat 52
Stefania Gancarczyk – lat 17
Adam Judasz – lat 34
Jan Judasz – lat 49
Wincenty Judasz – lat 38
Jan Koziołek – lat 51
Stefan Krzywoń – lat 28
Rozalia Maślerz – lat 24
Wincenty Miętka – lat 77
Władysław Mizera – lat 22
Julian Nędza – lat 11
Józef Pułka – lat 36
Jan Szczurek – lat 34
Jan Szlachetka – lat 53
Michał Szwajca – lat 41
Stanisław Szwajca – lat 38
oraz 5 uchodźców z Cięciny koło Żywca:
Jan Dziedzic – lat 24
Franciszek Dyrlaga – lat 20
Jan Pawlus – lat 42
Józef Waliszek – lat 21
Mieczysław Żur – lat 19.

Następnie po upadku kampanii wrześniowej cala Polska trafiła pod okupację niemiecka. Rudnik wszedł w skład Generalnej Guberni. Utrzymano jednocześnie podział na gminy i gromady, w niektórych przypadkach zmieniając tylko wójtów i sołtysów na osoby bardziej pewne. Działały na tym trenie Bataliony Chłopskie, ale ich struktury nie były tak silne jak na południe od Myślenic. Wreszcie w kręgach robotniczych związanych z PPS oraz grupie działaczy ludowych z Rudnika pojawiły się związki z organizacjami lewicowego ruchu oporu, co zaowocowało utworzeniem w 1944 r. najsilniejszej między Krakowem a Tatrami komórki Armii Ludowej. W 1945 roku nadeszło wyzwolenie z pod okupacji niemieckiej. W 1955 roku w Rudniku utworzono Gromadzą Radę Narodową. Na stanowisko przewodniczącego obrano Stanisława Mechuta, a od 1965 r. – Tadeusza Pająka.

Remiza OSP w Rudniku znajduje się w centrum miejscowości i od lat stanowi ośrodek życia kulturalnego w miejscowości, a jego charakterystyczną ozdobą jest eksponowana na ścianie frontowej stara sikawka. Alarm pożarowy ogłaszano w tej

miejscowości – jeszcze w czasach okupacji i niedługo po wojnie – za pomocą trąbki i trzech, regularnie rozmieszczonych gongów. W okresie PRL również ta jednostka została zmotoryzowana.

W latach okupacji utworzono ekspozyturę, a następnie samodzielną parafię w Rudniku. Pierwszym proboszczem był tu ks. Karol Śmiech (do 1946 r.), po nim funkcję tą pełnił ks. Franciszek Kisiel. Poprzez dobudowę drewnianej części do zabytkowej kapliczki można było na miejscu sprawować Najświętszą Ofiarę, a pamiątką po tym jest popularne określenie kapliczki „stary kościół". Z czasem zbudowano nowy kościół, o nowoczesnej bryle.

Do Szkoły Powszechnej w Rudniku uczęszczało w roku szkolnym 1950/51 296 uczniów, naukę prowadziło 5 nauczycieli, a biblioteczka szkolna miała na stanie 380 pozycji literatury. Księgozbiór szkolny powiększał się szybko i już 2 lata później obejmował 570 tomów. 24 lipca 1956 r. w budynek szkolny uderzył piorun, niszcząc urządzenia radiofoniczne. W marcu 1966 r. rozpoczęto budowę nowej szkoły, a już w 5 miesięcy później można było rozpocząć naukę w niektórych pomieszczeniach. 31 października 1966 r. nowy gmach zwiedzała delegacja działaczy włoskiej partii komunistycznej z prezydentem miasta Bolonia. W roku szkolnym 1974/75 placówka zatrudniała 15 nauczycieli.

Przytoczone powyżej obszerne fragmenty Monografii Gminy Sułkowice z 2006 r. mogą stać się inspiracją do lokalnych inicjatyw odwołujących się do wielowiekowej tradycji miejscowości.

2.3. Określenie struktury przestrzennej Rudnika

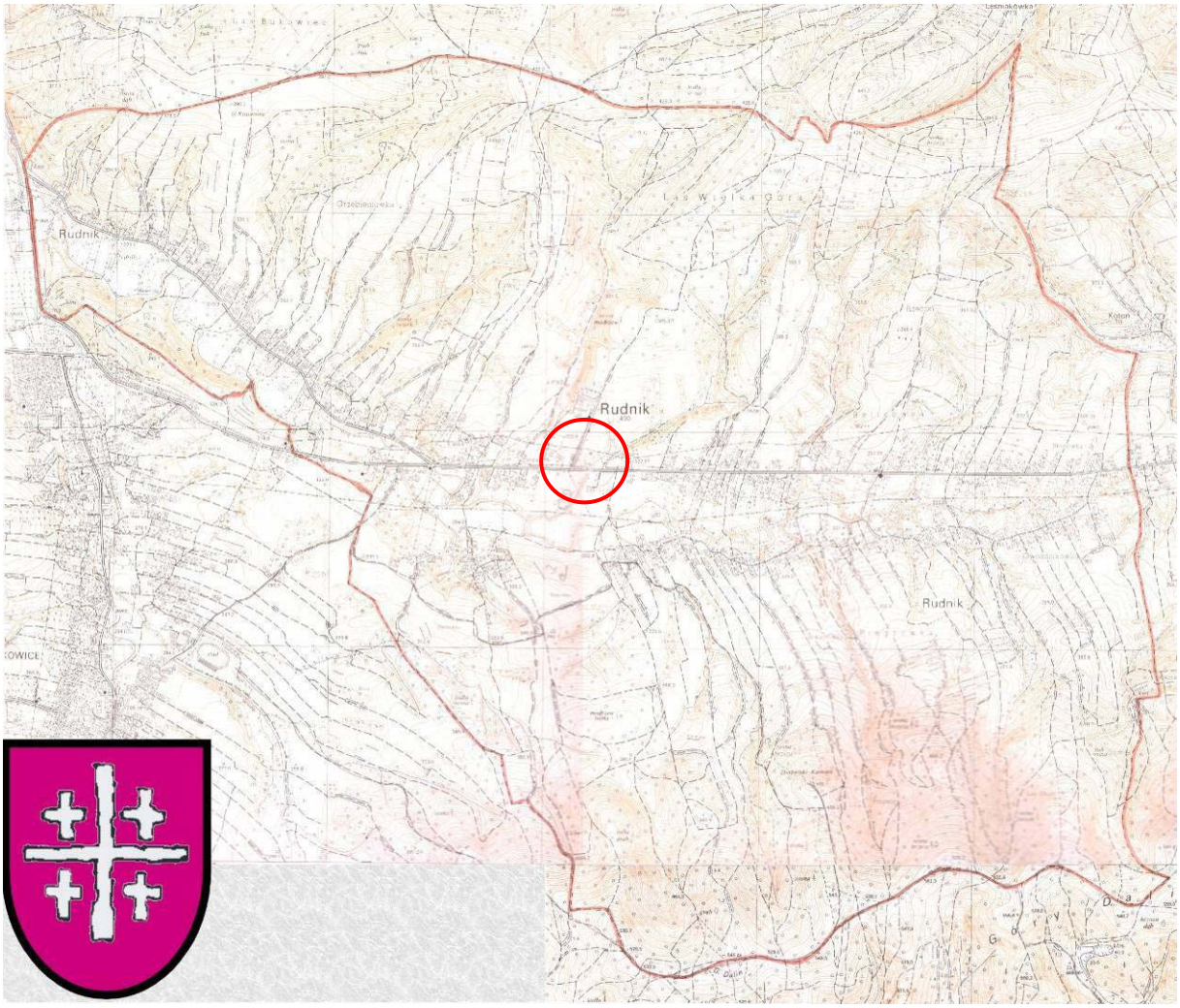

Rysunek 2 Mapa Rudnika z zaznaczonym centrum

Rudnik położony jest są w środkowo wschodniej części gminy Sułkowice. Przebiega przez niego droga wojewódzka nr 956 łącząca Sułkowice z Myślenicami – drogą E77, a poprzez drogę wojewódzką nr 955 również z drogą krajową nr 52 Głogoczów – Bielsko-Biała. Zabudowa koncentruje się wzdłuż dróg wojewódzkich, drogi powiatowej oraz drogi gminnej – ul. Słoneczna.

W miejscowości brak wykreowanego centrum, jednak można wskazać miejsce, mogące aspirować do tej funkcji. W obszarze zaznaczonym na mapie Rudnika znajdują się:
- Zespół Placówek Oświatowych
- Stary budynek szkoły obecnie wykorzystywany na mieszkania socjalne

- Remiza Ochotniczej Straży Pożarnej
- Kościół Parafialny wraz z parkingiem i cmentarzem
- Osiedla domków jednorodzinnych o zwartej zabudowie

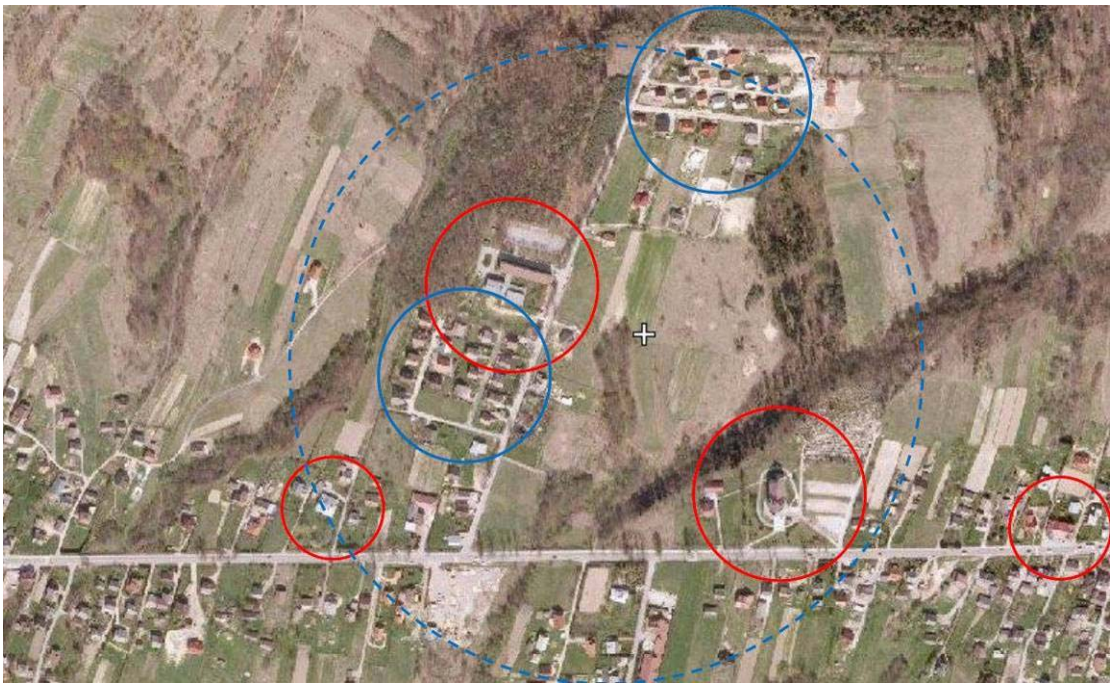

Rysunek 3 Obszar przyszłego centrum Rudnika (mapa www.geoportal.gov.pl)

Powyższy układ przestrzenny charakteryzuje się największa w skali wsi koncentracją zabudowy i infrastruktury społecznej. Kreowanie centrum Rudnika w tym obszarze poprzez lokowanie w nim inwestycji jest więc szczególnie uzasadnione.

2.4. Dane demograficzne

W ostatnim dziesięcioleciu notowany jest dynamiczny wzrost liczby mieszkańców Rudnika i jest to zjawisko pozytywne z punktu widzenia procesów demograficznych. Przyrost liczby mieszkańców Rudnika w latach 1998 – 2008 był niższy jedynie od sąsiedniej Krzywaczki.

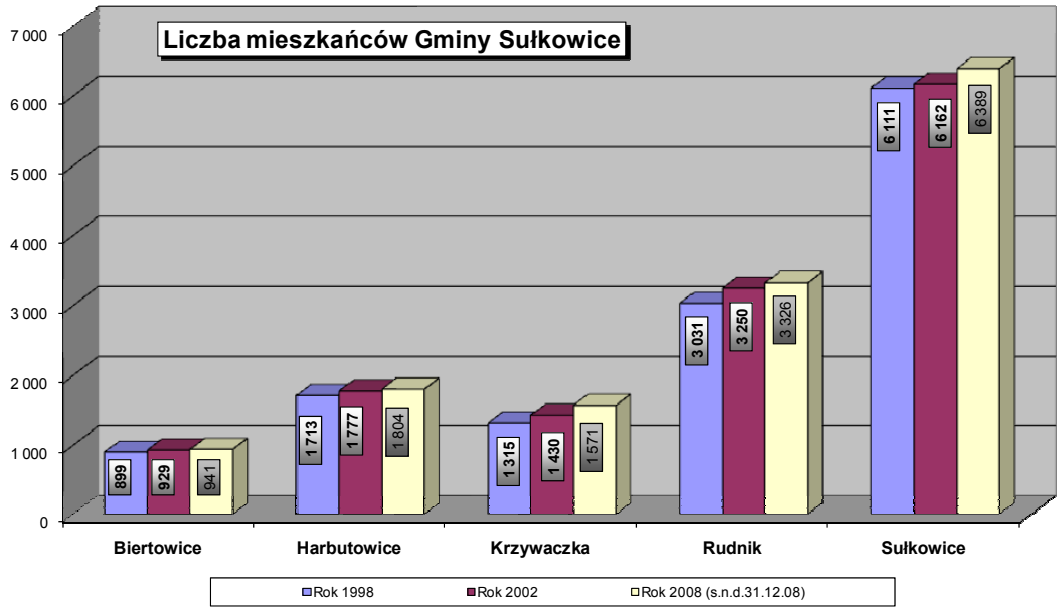

Wykres 1 Liczba mieszkańców Gminy Sułkowice w latach 1998 - 2008

Należy jednak zauważyć, że w ostatnich czterech latach dynamika ta mocno osłabła i jest najniższa w gminie. Pokazuje to poniższa tabela

Tabela 2 Przyrost liczby mieszkańców w miejscowościach Gminy Sułkowice

Miejscowość	*Rok 1998*	*Rok 2002*	*Rok 2008*	δ(1998:2008)	δ2008:2002	kol.6/kol5
1	*2*	*3*	*4*	*5*	*6*	*7*
Biertowice	899	929	941	4,46%	1,28%	0,29
Harbutowice	1 713	1 777	1 804	5,04%	1,50%	0,30
Krzywaczka	1 315	1 430	1 571	16,30%	8,98%	0,55
Rudnik	**3 031**	**3 250**	**3 326**	**8,87%**	**2,29%**	**0,26**
Sułkowice	6 111	6 162	6 389	4,35%	3,55%	0,82
Ogółem Gmina	**13 069**	**13 548**	**14 032**	**6,86%**	**3,45%**	**0,50**

Źródło: dane UM w Sułkowicach, stan na dzień 31.12.2008 r.

Przyczyną tego stanu rzeczy jest niewielka liczba ludności napływowej, gdyż w ostatnich latach można zaobserwować dynamiczny wzrost liczby dzieci urodzonych w Rudniku.

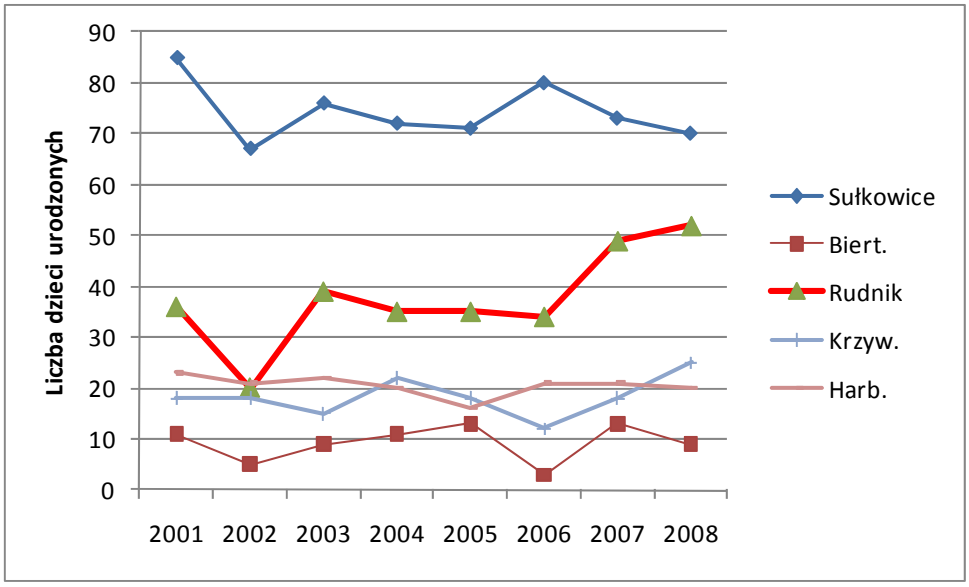

Wykres 2 Urodzenie dzieci w miejscowościach Gminy Sułkowice

3. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości

3.1. Zasoby przyrodnicze

Najciekawszym z punktu widzenia walorów przyrodniczych miejscem w Rudniku

ZASOBY PRZYRODNICZE (np. parki, obszary chronionego krajobrazu)

- „Diabelski Kamień" (Strefa „A" Ścisłej Ochrony Konserwatorskiej)
- Skałki z piaskowca
- Kompleksy leśne (Strefa „A" Ścisłej Ochrony Konserwatorskiej)
- Ukształtowanie terenu („E" strefy ochrony ekspozycji)
- Cieki wodne

3.2. Dziedzictwo kulturowe, obiekty i tereny

DZIEDZICTWO KULTUROWE

- Kapliczki przydrożne (granica, koło Zajdy, Rudnik Dolny)

- Kościółek – twórczość ludowego artysty Franciszka Bargieła , ołtarze w starym kościółku, chrzcielnica, feretrony
- Zabytkowe kuźnie – Rudnik Dolny, ul. Słoneczna
- Zabytkowe domostwa

  UWAGA: W planie zagospodarowania przestrzennego wsi Rudnik wyznaczono strefę „B": częściowej ochrony konserwatorskiej. *Obejmuje ona istniejące skupiska zabudowy oznaczone na rysunku planu nr 1 oraz obiekty oczekujące na wpis do rejestru zabytków.* ***Aneks do planu wyszczególnia Kaplicę p.w. Niepokalanego Serca NMP, 10 zagród oraz 46 pojedynczych zabudowań*** *(dom, kuźnia, stodoła)*

- Obrzędy regionalne przedstawiane przez Zespół „Elegia": wesele, Dorota (obrzęd kolędniczy, Herod, kloc (w Środę Popielcową), wyganiacki (przyśpiewki i zabawy przy wypasie krów)
- Miejsca pamięci narodowej: pomnik przy szkole, tablica przy strażnicy
- Historia Straży Pożarnej w Rudniku
- Historia Pieśni i Tańca „Elegia" oraz izba regionalna

3.3. Infrastruktura społeczna

Infrastrukturę społeczną Rudnika stanowią:

- Zespół Placówek Oświatowych, obejmujący:
  - Przedszkole Samorządowe
  - Szkołę Podstawową
  - Gimnazjum (od 1 września 2009 r.)
- Strażnica OSP
- Filia Biblioteki Gminnej
- Mała izba pamięci
- Salka katechetyczna (przy kościele)
- Stara szkoła

3.4. Infrastruktura techniczna

3.4.1. Sieć drogowa - dostępność komunikacyjna

Przez Rudnik przebiega droga wojewódzka nr 955 łącząca Rudnik z drogą krajową E77 i Myślenicami, oraz z drogą 956 łączącą wieś z siedzibą Gminy - Sułkowicami oraz z Biertowicami i drogą krajową E 52. Te ciągi drogowe zapewniają miejscowości znakomita dostępność komunikacyjną.

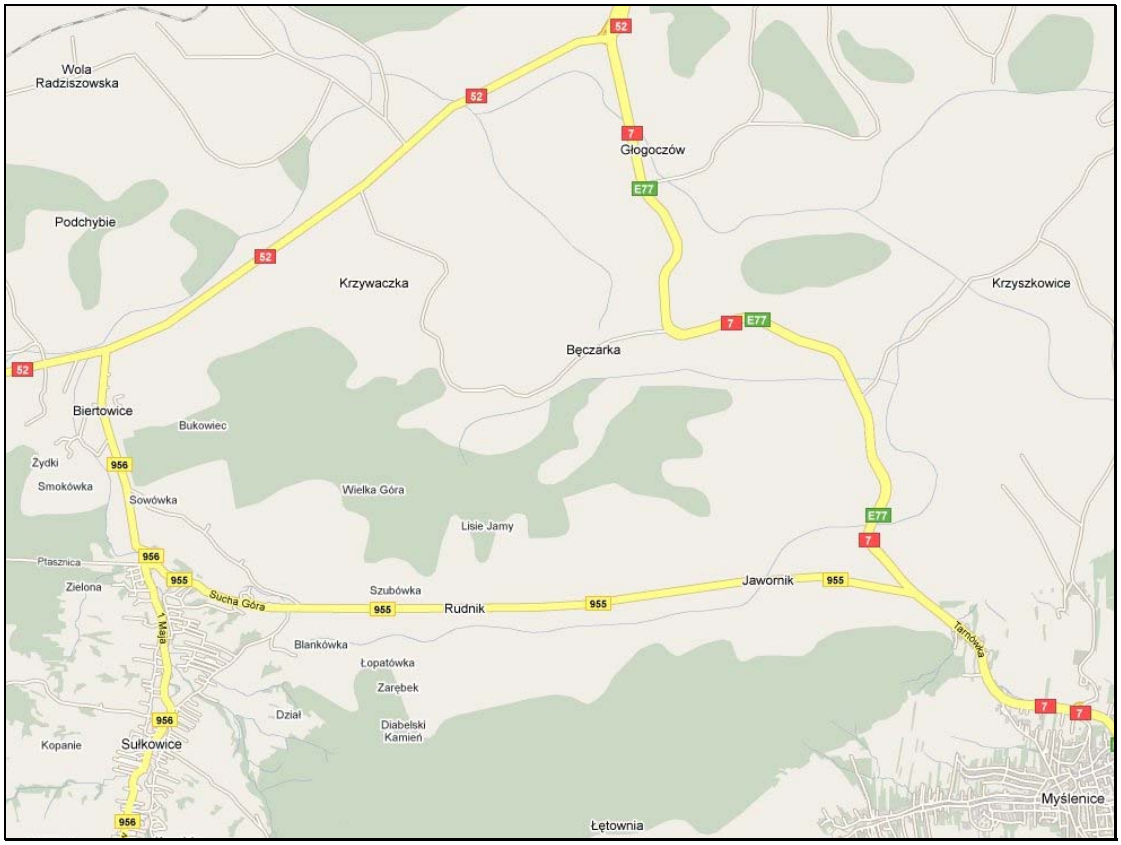

Rysunek 4 Główne połączenie drogowe Rudnika – dostępność komunikacyjna (http://maps.google.pl)

Wieś posiada również dobrze rozwiniętą sieć dróg gminnych. Część z nich przebiega przez piękne krajobrazowo i atrakcyjne widokowo tereny, są więc znakomitymi, jeszcze nieoznakowanymi trasami rowerowymi. Niemal wszystkie odcinki dróg gminnych (98,8 %) posiadają nawierzchnię bitumiczną.

Tabela 3 Zestawienie długości dróg w Gminie Sułkowice

Długość w m	Biertowice	Harbutowice	Krzywaczka	Rudnik	Sułkowice	Razem
Krajowe	350	0	3 240	**0**	0	**3 590**
w tym bitum (%)	*100*	-	*100*	**-**	-	***100***
Wojewódzkie	1 850	4 390	0	**3 933**	5 787	**15 960**
w tym bitum.(%)	*100*	*100*	-	***100***	*100*	***100***
Powiatowe	0	0	3 900	**2 500**	10 400	**16 800**
w tym bitum.(%)	-	-	*100*	***100***	*100*	***100***
Gminne	4 088	15 149	8 404	**5 719**	13 649	**47 009**
w tym bitum.(%)	*62,8*	*81,2*	*59,1*	***98,8***	*69,3*	***68,4***
Razem	6 288	**19 539**	**15 544**	**12 152**	**29 836**	**83 359**

Źródło: dane UM Sułkowice, stan na 31.12.2008 r.

3.4.2. Sieć wodociągowa

Sieć wodociągowa Rudnika jest słabo rozwinięta. Na koniec 2008 r. do wodociągu komunalnego było podłączone ok 13% gospodarstw. Nie oznacza to jednak braku wodociągów w pozostałych gospodarstwach, które korzystają z prywatnych, nierejestrowanych ujęć wody. Stan ten powinien ulec zmianie po zrealizowaniu przez gminę zbiorników wyrównawczych, które zapewnią właściwy rozkład ciśnień w sieci i umożliwią podłączenie do niej większej ilości odbiorców.

Tabela 4 Sieć wodociągowa w Gminie Sułkowice

Miejscowość	Długość sieci mb.	Przyłącza	Liczba posesji	%
Wodociąg miejski-Sułkowice	49 400	1 020	1 272	80,1
Wodociąg Sułkowice- ujęcie prywatne	*13 606*	*108*		
Wodociąg- Rudnik	**19 300**	**89**	**694**	**13,0**
Wodociąg Rudnik – ujęcie prywatne	*4 842*	*25*		
Wodociąg -Krzywaczka	38 600	284	372	76,3
Wodociąg Krzywaczka – ujęcie prywatne	*11 017*	*24*		
Wodociąg-Biertowice	8 800	102	200	51,0
Wodociąg-Harbutowice	3 700	26	393	6,6
Ogółem	**119 800**	**1 521**	**2 931**	**52,0**

Źródło: dane UM Sułkowice, stan na 31.12.2008 r.

W 2009 roku wykonano dodatkowo 213 mb sieci oraz 19 przyłączy.

3.4.3. Kanalizacja sanitarna

Tabela 5 Kanalizacja sanitarna w Gminie Sułkowice

Wyszczególnienie	Długość sieci [mb.]	sztuk
Kanalizacja sanitarna razem, w tym:	**39 229**	
Kolektor zbiorczy (500)	1 676	
Kolektor zbiorczy (400)	1 610	
Kolektor zbiorczy (315)	4 605	
Sieć rozdzielcza razem, w tym:	**31 338**	
Sięgacze (200)	21 217	
Przyłącza do sieci rozdzielczej	10 121	
Ilość przyłączy, w tym:		**784**
Sułkowice		608
Biertowice		176

Uwaga: w tabeli uwzględniono wykonane ostatnio odcinki w Biertowicach o łącznej długości 5 244 mb i 74 szt. przyłączy
Źródło: dane UM w Sułkowicach, stan na dzień 31.12.2008 r.

Do końca 2008 roku w Rudniku nie było czynnej kanalizacji sanitarnej. Jedyną formą utylizacji ścieków był ich wywóz do punku zlewnego na oczyszczalni ścieków.
W roku 2009 został zrealizowany I etap budowy kanalizacji sanitarnej, obejmujący 11.281,5 m sieci kanalizacyjnej, w tym:
Kolektory zbiorcze PCV Ø 250 – L= 2215 mb
Sięgacze PCV Ø 200 – L= 4798,5 mb
Przyłącza do sieci PCV Ø 160 – L= 4268 mb
W efekcie tej inwestycji do kanalizacji zostało przyłączone 170 posesji.

3.4.4. Sieć gazowa

Wieś Rudnik jest całkowicie zgazyfikowana, od 1996 r. Obecnie 83% posesji podłączonych jest do sieci gazowej, nie istnieją jednak żadne ograniczenia we włączaniu dalszych chętnych do sieci. Eksploatację prowadzą Karpackie Zakłady Gazownicze.

Tabela 6 Sieć gazowa w Gminie Sułkowice

Miejscowość	Długość sieci [km]	Przyłącza	Liczba posesji	%
Sułkowice	92,5	1 422	1272/1463*	97
Rudnik	**39,6**	**577**	**694**	**83**
Krzywaczka	26,3	345	372	93
Harbutowice	22,9	349	393	89
Biertowice	15,6	140	200	70
Ogółem	**196,9**	**2 873**	**2 931**	**86,4**

*do obliczeń przyjęto wartość 1463 wynikającą z zawartych umów z zakładem gazowniczym (w tym bloki mieszkalne i Domy Nauczyciela), a wartość 1272 wynika z liczby posesji;

Źródło: dane UM w Sułkowicach, stan na dzień 31.12.2008 r.

3.4.5. Nowoczesne środki komunikowania

W ocenie infrastruktury technicznej nie można pominąć dostępu do Internetu oraz liczby komputerów w gospodarstwach. Badania ankietowe przeprowadzone w gminie Sułkowice w czerwcu 2007 r., wykazały, że w Rudniku odsetek gospodarstw domowych dysponujących komputerem oraz dostępem do Internetu jest wyższy od przeciętnej w gminie. Wyniki ankiety zestawione są na poniższej tabeli i zilustrowane na wykresie.

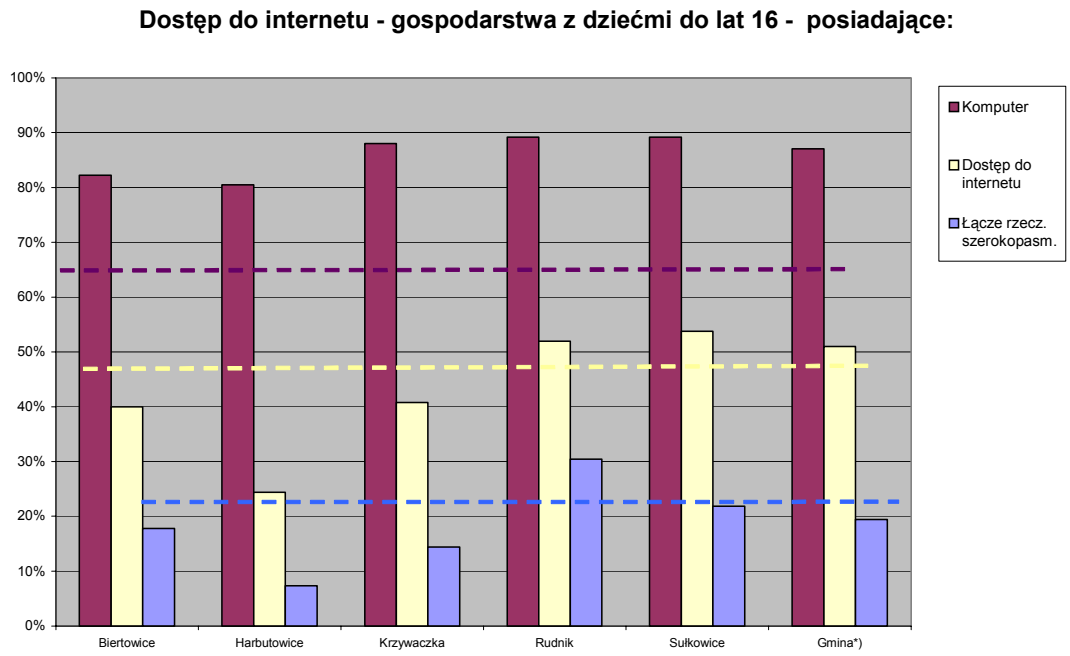

Wykres 3 Dostęp do Internetu i wyposażenie gospodarstw domowych w komputery

Tabela 7 Liczba komputerów i dostęp do Internetu wg. stanu na 30.06.2007

	Biertowice	Harbutowice	Krzywaczka	Rudnik	Sułkowice	Gmina*)
Liczba gosp. objętych badaniem	45	82	125	102	426	812
Komputer	82,22%	80,49%	88,00%	89,22%	89,20%	87,07%
Dostęp do internetu	40,00%	24,39%	40,80%	51,96%	53,76%	50,99%
-w tym:						
Łącze rzecz. szerokopasm.	17,78%	7,32%	14,40%	30,39%	21,83%	19,46%
stałe łącze	17,78%	0,00%	12,80%	19,61%	18,08%	15,15%
łącze radiowe	15,56%	20,73%	8,80%	18,63%	16,90%	15,89%
łącze modemowe	6,67%	6,10%	20,00%	17,65%	17,14%	15,52%

**) liczba gospodarstw nie sumuje się, gdyż nie wszyscy ankietowanie wpisali nazwę miejscowości*

Badania te wykazują, że młodzi mieszkańcy wsi mają lepsze, niż ich rówieśnicy z pozostałych miejscowości wiejskich gminy, warunki dostępu do nowoczesnych środków komunikowania się.

3.5. Gospodarka i rolnictwo

3.5.1. Gospodarstwa rolne

W użytkowaniu ziemi duży udział mają lasy (45,3%) i grunty orne (41,1%), łąki zajmują 1,6%, pastwiska – 8,3%, użytki techniczne – 3,3%, wody – 0,4%, a nieużytki – 0,01%.

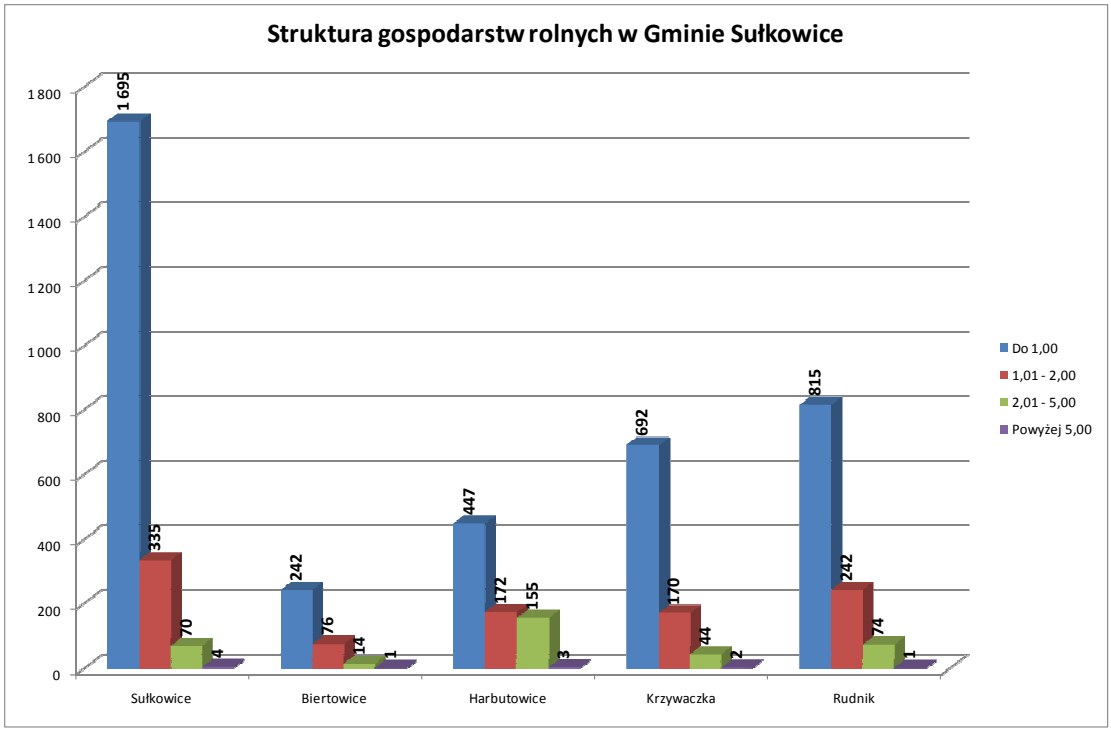

Wykres 4 Struktura gospodarstw rolnych w Gminie Sułkowice

Struktura nieruchomości (do 1 ha) i gospodarstw rolnych w poszczególnych miejscowościach Gminy została przedstawiona na wykresie (powyżej) i tabeli (poniżej)

Tabela 8 Struktura gospodarstw w Gminie Sułkowice

Powierzchnia [ha]	Sułkowice	Biertowice	Harbutowice	Krzywaczka	Rudnik	Razem
Do 1,00	1 695	242	447	692	815	3 891
1,01 - 2,00	335	76	172	170	242	995
2,01 - 5,00	70	14	155	44	74	357
Powyżej 5,00	4	1	3	2	1	11
Razem	2 104	333	777	908	1 132	5 254

Źródło: dane UM w Sułkowicach, stan na dzień 31.12.2008 r.

Struktura gospodarstw 72% do 1 ha, 21 % 1,01 – 2,00 ha, 7% powyżej 2 ha jest zbliżona do średniej w Gminie, odpowiednio 74%; 19%; 7%. Należy jednak zauważyć, że w ostatnich 3 latach, w Rudniku przybyło relatywnie najmniej nieruchomości (do 1 ha) spośród wszystkich miejscowości Gminy.

Tabela 9 Dynamika zmian strukturalnych

Powierzchnia [ha]	Sułkowice	Biertowice	Harbutowice	Krzywaczka	Rudnik	Razem
Do 1,00	10,42%	9,01%	22,47%	8,46%	6,82%	10,45%
1,01 - 2,00	1,21%	-2,56%	0,58%	-2,30%	2,11%	0,40%
2,01 - 5,00	-18,60%	-12,50%	-3,73%	-8,33%	-7,50%	-8,70%
Powyżej 5,00	33,33%	0,00%	0,00%	0,00%		22,22%
Razem	**7,62%**	**5,05%**	**11,00%**	**5,34%**	**4,81%**	**6,92%**

Źródło: dane UM w Sułkowicach, stan na dzień 31.12.2008 r.

3.5.2. Działalność gospodarcza

Na dzień 31.12.2008 w zarejestrowanych było w Rudniku 168 firm. Większość z nich to małe firmy handlowe i usługowe, jednak Rudnik odróżnia od pozostałych miejscowości wiejskich duży odsetek firm przemysłowych przetwórczych.
W usługach najwięcej firm działa w branży remontowo-budowlanej, stolarskiej i ślusarsko-kowalskiej.
Wskaźnik aktywności gospodarczej w Rudniku jest znacznie wyższy niż przeciętna w gminie. Liczba podmiotów gospodarczych przypadających na 100 mieszkańców wynosi w 16,8 przy średniej w gminie równej 6,6.
Strukturę tych podmiotów, w odniesieniu do analogicznej w gminie, ilustruje poniższa tabela.

Tabela 10 Struktura podmiotów gospodarczych w Biertowicach na tle Gminy Sułkowice

Podmioty gospodarki narodowej stan na dzień 31.12.2008											
Gmina Sułkowice	Ogółem	rolnictwo, łowiectwo i leśnictwo	przemysł		budow nictwo	handel hurtowy i detaliczny; naprawa pojazdów samoch. motoc. oraz artykułów użytku osobistego i domowego	hotele i restauracje	transport, gospodarka magazynowa i łączność	pośrednictwo finansowe	obsługa nieruchomości, wynajem i usługi związane z prowadzeniem działalności gospodarczej	inne, niesklasyfikowane
			razem	w tym: przetwórstwo przemysłowe							
a - ogółem	1054	18	261	261	144	337	22	53	30	57	132
b - spółki handlowe	19	-	10	10	1	3	1	-	1	1	2
c - spółki cywilne	46	1	7	7	2	23	4	5	-	2	2
d - osoby fizyczne	**926**	**17**	**243**	**243**	**141**	**310**	**17**	**48**	**29**	**50**	**71**
Źródło: http://www.stat.gov.pl/cps/rde/xbcr/krak/ASSETS_zmiany_strukturalne_2008_tab_09.pdf											
w tym Rudnik - osoby fizyczne	**168**	**2**	**36**	**36**	**29**	**55**	**1**	**5**	**6**	**0**	**34**
co stanowi:	100,0%	1,2%	21,4%	21,4%	17,3%	32,7%	0,6%	3,0%	3,6%	0,0%	20,2%
Źródło: Urząd Miejski w Sułkowicach											

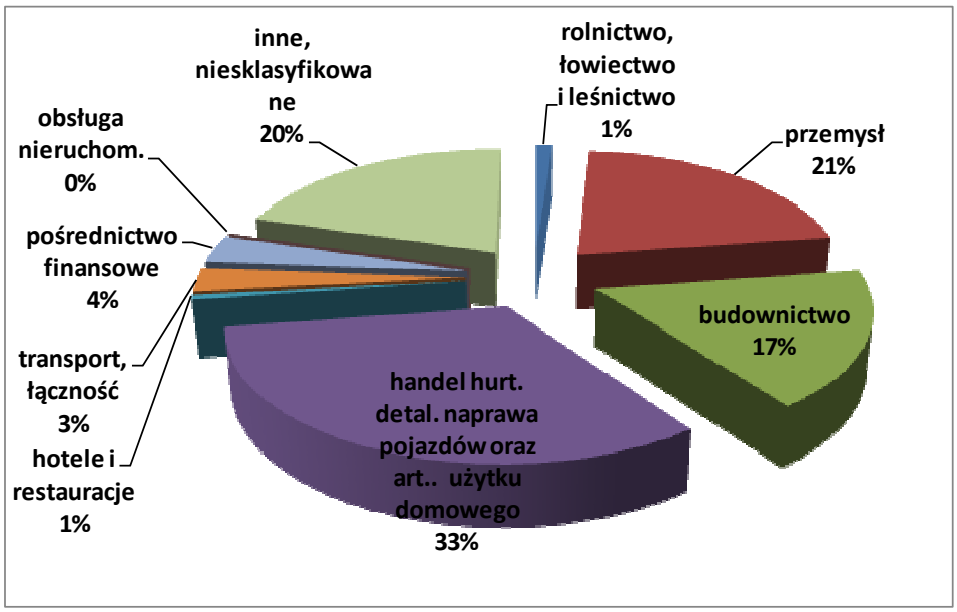

Wykres 5 Struktura podmiotow gospodarczych w Rudniku

3.6. Kapitał społeczny

Na terenie Rudnika działają organizacje pozarządowe oraz grupy nieformalne aktywizujące mieszkańców. Najważniejsze z nich to:

- Ochotnicza Straż Pożarna
- Zespół Pieśni i Tańca „ELEGIA
- LKS Rudnik
- Polski Związek Hodowców Gołębi Pocztowych, Rudnik , sekcja nr 3
- Koło Gospodyń Wiejskich (przygotowane do rejestracji)
- Nieformalna Grupa Charytatywna
- Rada Rodziców przy ZPO
- Orkiestra dęta – wiejska
- Zespół Rozrywkowy „SABIAN”
- Kapela rodzinna „DUDY”

- Ochotnicza Straż Pożarna w Rudniku

Ochotnicza Straż Pożarna w Rudniku ma długą tradycję, 100 lecie działalności obchodziła w 2005 r. Dzisiejszą OSP tworzy 30 czynnych druhów i 17 członków honorowych.

Fot.: 1 Uroczysty apel OSP w Rudniku, z okazji 100 rocznicy

Prócz niezbędnego sprzętu bojowego, OSP dysponuje budynkiem remizy, w którym również maja siedzibę inne organizacje pozarządowe: ZPiT „Elegia”, LZS Rudnik a także filia Gminnej Biblioteki Publicznej w Sułkowicach.

- Zespół Pieśni i Tańca Elegia

Zespół powstał w latach okupacji (1942 r.) w Rudniku, formalnie jako chór parafialny – oczywiście parafii sułkowickiej, do której wówczas należała ta miejscowość. Założycielem Elegii był miejscowy nauczyciel Stanisław Kaleta, a współzałożycielem Jan Blak, znany z pracy kulturalnej jeszcze w okresie międzywojennym. Od samego początku zespół prócz pieśni kościelnych wykonywał ludowe i ćwiczył tańce regionalne. Oczywiście próby musiały odbywać się w pełnej konspiracji. Odbywano je po domach, w starej szopie lub na wolnym powietrzu, rozstawiając uprzednio wartowników na czatach. Członkowie zespołu sami szyli własne stroje, posiłkując się zdolnościami miejscowych krawców.[3]
Po wojnie chór i ukonstytuowana grupa taneczna połączyły się i przyjęły nazwę Zespołu Pieśni i Tańca Elegia. (...)

Fot.: 2 Kapela Zespołu PiT „Elegia”

[3] Wyciąg z „Monografii Gminy Sułkowice 2006 p.r. Piotra Sadowskiego

Fot.: 3 Grupa najmłodsza ZPiT „Elegia”

Obecnie Elegia to trzy grupy taneczno – wokalne:

- grupa najmłodsza (dzieci w wieku przedszkolnym lub wczesno szkolnym – 16 osób
- grupa średnia (szkoła podstawowa i gimnazjum) – 20 osób
- grupa najstarsza – 15 osób.

Oprawę muzyczną zapewnia 6-o osobowa kapela.

Fot.: 4 Zespół PiT „Elegia” – występ w trakcie spotkania opłatkowego

Zespół uświetnia swoimi występami uroczystości lokalne i gminne, a także jest niewątpliwą atrakcją dla zagranicznych partnerów Gminy Sułkowice.

Fot.: 5 Zespół Pieśni i Tańca "Elegia" w Ronchamp

Koło Gospodyń Wiejskich aktualnie jest w trakcie rejestracji w Krajowym Rejestrze Sądowym. 15 pań regularnie spotyka się i przygotowuje do lokalnych uroczystości i innych ważnych wydarzeń.
Powstają również nowe inicjatywy zmierzające do zaktywizowania środowiska wiejskiego.

Szczególnie istotną dla budowania kapitału społecznego jest troska o rozwój edukacji. Rozwój bazy oświatowej musi być skorelowany z analizami demograficznymi. Wzrost liczby mieszkańców Rudnika wiąże się (por. rozdz. 2.2) z relatywnie dużym przyrostem naturalnym. Po załamaniu liczby urodzin w 2002 r. liczba urodzeń dzieci wydatnie rośnie (od 35 do 52). Ten pozytywny trend jest wyzwaniem dla władz samorządowych, które muszą przygotować niezbędną infrastrukturę aby stworzyć warunki do utrzymania i dalszego rozwoju poziomu kształcenia. Potrzebne są przede wszystkim w inwestycje kubaturowe (rozbudowa szkoły, hala gimnastyczna) oraz tereny rekreacyjne, które umożliwią zagospodarowanie czasu wolnego najliczniejsze w gminie grupie dzieci i młodzieży .

4. Ocena mocnych i słabych stron miejscowości, szanse rozwoju oraz zagrożenia (analiza SWOT)

W dniu 12 listopada 2009 r. w Zespole Placówek Oświatowych odbyło się spotkanie przedstawicieli społeczności wiejskiej w celu przedyskutowania spraw istotnych dla rozwoju miejscowości, wskazania zadań i projektów których realizacja pozwoli wykorzystać lokalny potencjał oraz wybór tych z nich, które będą ubiegać się o dofinansowanie z Osi 3 Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich. W spotkaniu uczestniczyło 24 osoby .
Grupa liderów lokalnych określiła mocne i słabe strony swojej miejscowości. Zmierzyła się też z identyfikacją szans i zagrożeń, które są w otoczeniu i najbliższej przyszłości.

Osiągnięte wyniki analizy SWOT zestawiono w poniższej tabeli:

Tabela 11 Wyniki analizy SWOT

Mocne strony (Atuty)	**Słabe strony**
✓ Położenie ✓ Krajobrazy ✓ Klimat ✓ Komunikacja ✓ Dobre drogi ✓ Duża miejscowość ✓ Zakłady pracy ✓ Handel i gastronomia ✓ Rzemiosło ✓ Tradycje regionalne ✓ Organizacje społeczne ✓ Zespół „ELEGIA” założony w 1942 r. ✓ Stosunkowo wysoki przyrost naturalny ✓ Gimnazjum ✓ Klub Sportowy LKS ✓ Filia Ośrodka Zdrowia z apteką ✓ Biblioteka ✓ Punkt pocztowy ✓ Chodniki ✓ Bezpieczne przejścia ✓ Zasoby przyrodnicze (w tym „Diabelski kamień”) ✓ Obiekty sakralne (w tym ołtarz w kapliczce) ✓ Zadbane domostwa	✓ Brak miejsc dla młodzieży do uprawiania sportu i rozwoju zainteresowań kulturalnych ✓ Dziki niszczące uprawy ✓ „Korniki leśne” (wyniszczanie zasobów leśnych) ✓ Słabe zainteresowanie młodzieży tradycją i kulturą wsi ✓ Słabe oświetlenie ✓ Słabe oświetlenie ✓ Opalanie odpadami ✓ Słabo brzmiący śpiew ✓ Male nakłady na kulturę ✓ Wypalanie ściernisk i traw

Szanse	**Zagrożenia**
✓ LGD - Lokalna Grupa Działania ✓ Rozwój turystyki ✓ Modernizacja dróg ✓ Ochrona środowiska (kanalizacja) ✓ Świadomość społeczna zdrowego trybu życia ✓ Rozwój współpracy regionalnej i ponadregionalnej ✓ Możliwość korzystania z funduszy unijnych	✓ Niszczenie środowiska przez quady ✓ Nadmierny ruch na drodze wojewódzkiej, a w związku z tym wzmożona wypadkowość i zanieczyszczenie środowiska ✓ Bliskość dużej aglomeracji (narkotyki, zły wpływ poprzez środki masowego przekazu

5. Opis planowanych zadań inwestycyjnych i przedsięwzięć aktywizujących społeczność lokalną w latach 2010 – 2016

5.1. Priorytety lokalne

Efektem pracy zespołu było wypracowanie priorytetów wieloletnich, przekładających się na liczbę pożądanych przedsięwzięć rozwojowych.
Zadania na najbliższe 7 lat, układały się trzech głównych grupach:

- ***Podniesienie atrakcyjności turystycznej Rudnika.***

  Rudnik powinien wykorzystać szansę, jaką dają walory krajobrazowe, ciekawe ukształtowanie terenu oraz bardzo dobra dostępność komunikacyjna. Ma temu posłużyć budowa infrastruktury turystycznej (trasy widokowe, ścieżki rowerowe oraz gospodarstwa agroturystycze) oraz wyraźnie zarysowane centrum wsi wyposażone w parkingi umożliwiające bezpieczne pozostawienie pojazdów przed udaniem na trasy turystyczne.

- ***Poprawa warunków życia (rozwój infrastruktury technicznej i społecznej)***

  Wyposażenie Rudnika w infrastrukturę techniczną jest bardzo nierównomierne. Z jednej strony dobra dostępność komunikacyjna, istniejąca od wielu lat siec gazowa, z drugiej brak sieci kanalizacyjnej oraz niskie zwodociągowanie miejscowości. Brak tej infrastruktury jest istotną barierą w rozwoju Rudnika. Szczególnie duże braki, wobec dużego przyrostu naturalnego, wykazuje infrastruktura oświatowa i opiekuńcza. Brak miejsc w przedszkolach oraz brak żłobka stanowi znaczne ograniczenie możliwości podejmowania pracy przez młodych rodziców. Uzupełnienie tej infrastruktury jest warunkiem dalszego harmonijnego rozwoju Rudnika.

- ***Integracja mieszkańców poprzez rozwój kultury, sportu i rekreacji***

  Dużym problemem jest bierność społeczna i zamykanie się mieszkańców w wąskich kręgach towarzyskich. Skutkuje to zanikiem lokalnych tradycji, które są postrzegane jako szczególne bogactwo Rudnika. Koniecznym jest reaktywowanie działalności kulturalnej, przede wszystkim wokół ZPiT Elegia, oraz rozwój aktywności sportowej mieszkańców. Również na tym polu niezbędne są

inwestycje infrastrukturalne, jednak prowadzone w ścisłej współpracy z organizacjami pozarządowymi aktywizującymi środowisko lokalne.

Tabela 12 Priorytety i cele cząstkowe

Podniesienie atrakcyjności turystycznej Rudnika.	Poprawa warunków życia (rozwój infrastruktury technicznej i społecznej)	Integracja mieszkańców poprzez rozwój kultury, sportu i rekreacji
Budowa parkingu przycmentarnego w Rudniku (zmiana nazwy, ze względu na dokumentację	Plac zabaw dla dzieci	Utworzenie Centrum Kultury Środowiska Wiejskiego w Rudniku [w dawnej szkole]
Budowa parkingu - "Pod Wielką Górą" (obok ZPO)	Budowa żłobka, wraz z przedszkolem i placem zabaw	Budowa kompleksu sportowego (boisko do piłki nożnej, siatkówki, koszykówki, korty tenisowe, budynek klubowy (szatnia i natryski)
Trasa widokowa skrajem Bukowca, pole campingowe z zapleczem gastronomicznym	Drogi dojazdowe do pól	Wymiana kulturalna ZPiT "Elegia"
Renowacja miejsc pamięci	Wygrodzenie lasów od pól uprawnych	"Rozśpiewany Rudnik" - coroczny festyn folklorystyczny.
Budowa ścieżek rowerowych i wyznaczanie szlaków rowerowych	Inwestycje gminne WPI	"Spotkania Rudników" Przegląd zespołów artystyczno-folklorystycznych z miejscowości noszących nazwę Rudnik
Gospodarstwa agroturystyczne		Kompleks sportowo-rekreacyjny z wykorzystaniem rzeki do kąpieli
Tradycyjny dom wraz z kuźnią		Boisko sportowe, plac zabaw Rudnik „Granica" i „Dolna"

Priorytety i działania (cele cząstkowe) jakie z nich wypływają przedstawia powyższy schemat, natomiast zadania (projekty) postrzegane jako istotne dla rozwoju Rudnika zestawiono w tabeli 13.

5.2. Projekty priorytetowe

W latach 2010 – 2016 powinno nastąpić **„Wykreowanie centrum Rudnika”**.

Wybór zadań priorytetowych wynika z następujących zasad.

1. Rudnik nie posiada naturalnego CENTRUM - zadania priorytetowe powinny służyć kreowaniu centrum miejscowości.

2. Projekty kreujące centrum powinny mieścić się w obrębie – Strażnica OSP, Kościół Parafialny, ZPO, stara szkoła

3. Projekty będą zgłaszane do PRIOW - należy wybierać projekty, których przygotowanie i realizacja są możliwe jeszcze w okresie programowania 2007 – 2013. (uregulowana własność i prawo dysponowania terenem przez Gminę).

Kierując sie powyższymi jako priorytetowe zaproponowano dwa projekty

- **Utworzenie Centrum Kultury Środowiska Wiejskiego w starej szkole.**

Modernizacja budynku dawnego przedszkola z przeznaczeniem na cele związane z kulturą (siedziba organizacji pozarządowych, pracownia komputerowa, organizacja kursów np. szycia).

- **Budowa parkingu przy kościele parafialnym wraz z drogą procesyjną**

Ze względu na tytuł projektu technicznego postulowana jest zmiana nazwy: **„Budowa parkingu przycmentarnego w Rudniku – etap II”**. Zadanie obejmuje dokończenie realizacji utwardzenia kostką brukową zaprojektowanego parkingu oraz wykonanie elementów małej architektury (ławek, zieleni oraz oświetlenia).

Uwzględniając stan przygotowania oraz możliwości rozpoczęcia realizacji tych zadań, jako priorytetowe przyjęto zakończenie budowy parkingu przycmentarnego wraz z małą architekturą. Utwardzenie pięknego terenu w sąsiedztwie kościoła i wprowadzenie elementów małej architektury przyczyni się do poprawy estetyki tego miejsca. Zagospodarowanie terenów na zachód od kościoła dopełni w następnych latach „centrum wsi”, które powinno stać się obiektem dumy i miejscem spotkań mieszkańców.

Utworzenie Centrum Kultury Środowiska Wiejskiego w budynku starej szkoły, będzie możliwe do realizacji dopiero po rozwiązaniu problemu mieszkań socjalnych jakie obecnie się w tym budynku znajdują. W przypadku braku takich rozwiązań postulowany jest, jako zadanie alternatywne, remont i rozbudowa strażnicy OSP z przeznaczeniem na działalność kulturalną.

Rysunek 5 Lokalizacja zadania priorytetowego (ortofotomapa www.geoportal.gov.pl)

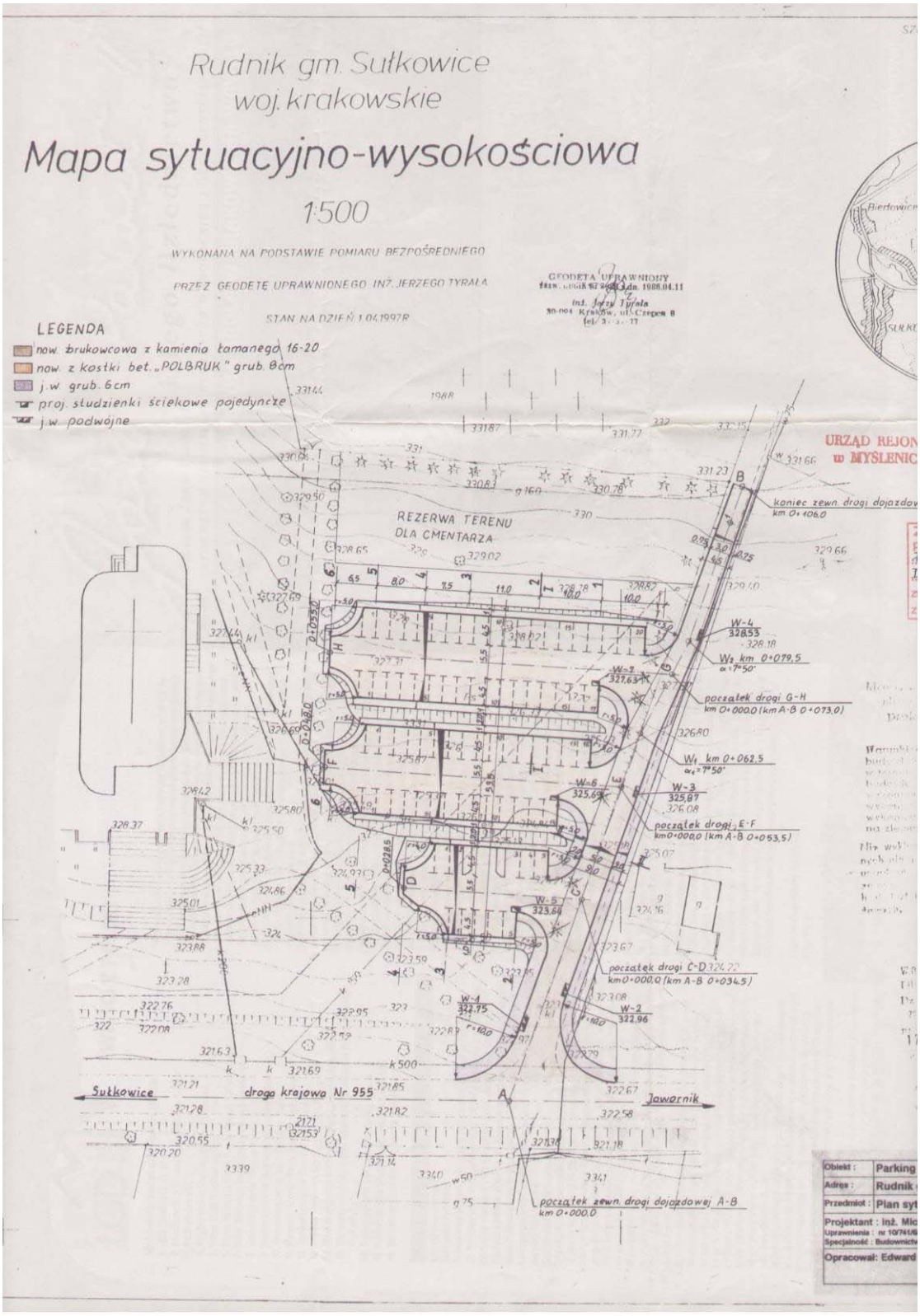

Rysunek 6 Parking przycmentarny – projekt zagospodarowania terenu

5.3. Projekty towarzyszące zadaniom priorytetowym

Podstawowym celem realizacji projektów priorytetowych jest zorganizowanie przestrzeni publicznej tak, aby przyszłe Centrum było obiektem dumy mieszkańców. Identyfikowanie się mieszkańców z ich miejscowością nie tylko przełoży się na zwiększenie atrakcyjności turystycznej Rudnika ale również rozbudzi inicjatywy oddolne, nakierowane na odbudowanie więzi społecznych i kultywowanie rodzimych tradycji.
Wśród planowanych zadań są zadania nieinwestycyjne, aktywizujące społeczność lokalną, związane z tradycyjnym dla Rudnika folklorem. Ich pomyślna realizacja zapewnia dobrą promocję turystycznych walorów Rudnika, jako celu rodzinny wycieczek.

5.4. Pozostałe zadania i postulaty inwestycyjne

Pozostałe zadania (wymienione w tabeli 13) będą realizowane sukcesywnie, z wykorzystaniem dofinansowania zewnętrznego, przede wszystkim ze środków PROW (Odnowa i Rozwój Wsi, Małe Projekty).

Duże zadania (budowa sali gimnastycznej, budowa żłobka wraz z przedszkolem, budowa kompleksu sportowo - rekreacyjnego) mają charakter postulatów inwestycyjnych, wymagających opracowania koncepcji i podjęcia decyzji inwestycyjnych po rozeznaniu rzeczywistych kosztów realizacji. Większość z tych zadań dotyczy rozwoju infrastruktury sportowo – rekreacyjnej, która będzie niezwykle przydatna, gdy tempo wzrostu liczby mieszkańców będzie utrzymane w latach następnych a Rudnik, wzorem sąsiedniej Krzywaczki otworzy się na nowych mieszkańców.

Rozwojowi turystyki będzie służyć rozwój infrastruktury turystycznej (trasy widokowe, pola campingowe, zaplecze gastronomiczne, ścieżki rowerowe), dzięki którym Rudnik ze swoimi walorami krajobrazowymi i ciekawymi pamiątkami historycznymi, stanowić może atrakcyjny punkt wypraw turystycznych i cel rodzinnych wycieczek. Ważnym jest aby uchronić od zniszczenia i zagospodarować zabytkowe budownictwo drewniane, patrz Uwaga str. 17
Zadania te zostaną zapewne wzmocnione przez sektor prywatny, dla którego wyposażany we wszystkie media Rudnik, będzie coraz bardziej dogodnym miejscem inwestowania.

5.5. Planowane zadania inwestycyjne i przedsięwzięcia aktywizujące społeczność lokalną Rudnika w okresie 2010 – 2016 w ujęciu tabelarycznym.

Tabela 13 Zestawienie zadań inwestycyjnych

lp.	nazwa zadania	cel	przeznaczenie	harmonogram realizacji	szacunkowy koszt przedsięwzięcia (tys PLN)	źródło środków
Budowa centrum wsi RUDNIK[1]						
1	Budowa parkingu przycmentarnego w Rudniku	Wykreowanie centrum wsi, Poprawa bezpieczeństwa komunikacyjnego	społeczne turystyczne	2010 - 2011	158	PROW "OiRW" LEADER + GMINA
2	Budowa parkingu - "Pod Wielką Górą" (obok ZPO)	poprawa bezpieczeństwa komunikacyjnego	społeczne turystyczne	2011-2013	Wymaga opracowania koncepcji	Postulat inwestycyjny
Budowa infrastruktury społecznej						
3	Utworzenie Centrum Kultury Środowiska Wiejskiego w Rudniku [w dawnej szkole]	rozwój poprzez kulturę	społeczno - kulturalne	2011-2013	Wymaga opracowania koncepcji	Postulat inwestycyjny PROW "OiR W"
3A	Remont strażnicy i rozbudowa (dobudowa pietra), z przeznaczeniem na działalność kulturalną.[2]	rozwój poprzez kulturę	społeczno - kulturalne	2011-2013	Wymaga opracowania koncepcji	Postulat inwestycyjny (alternatywa do zad. 3)
4	Budowa żłobka, wraz z przedszkolem i placem zabaw	zapewnienie opieki	opiekuńczo - wychowawcze	2012-2013	Wymaga opracowania koncepcji	Postulat inwestycyjny
4A	Plac zabaw dla dzieci	rozwój aktywności dzieci	rekreacyjne	2010	**do 35,5 tys. zł**	Małe projekty "Leader" + Fundusz sołecki

lp.	nazwa zadania	cel	przeznaczenie	harmonogram realizacji	szacunkowy koszt przedsięwzięcia (tys PLN)	źródło środków
Budowa bazy sportowo - rekreacyjnej						
5	Budowa kompleksu sportowego (boisko do piłki nożnej , siatkówki, koszykówki, korty tenisowe, budynek klubowy (szatnia i natryski)	rozwój aktywności sportowej mieszkańców	sportowo rekreacyjne	2013-2016	Wymaga opracowania koncepcji programowej	Postulat inwestycyjny
5A	Kompleks sportowo-rekreacyjny z wykorzystaniem rzeki do kąpieli	rozwój aktywności sportowej mieszkańców	sportowo rekreacyjne	2013-2016	Wymaga opracowania koncepcji	Postulat inwestycyjny alternatywa do zad. 5
6	Boisko sportowe, plac zabaw Rudnik „Granica” i „Dolna”	rozwój aktywności sportowej mieszkańców	sportowo rekreacyjne	2011-2012	Wymaga opracowania koncepcji	Postulat inwestycyjny
Budowa infrastruktury technicznej [3]						
7	Drogi dojazdowe do pól	Zagospodarowanie odłogów Rozwój agroturystyki	rolnicze turystyczne	sukcesywnie	Wymaga opracowania koncepcji	Postulat inwestycyjny
8	Wygrodzenie lasów od pól uprawnych	Ochrona upraw	rolnicze	sukcesywnie	Wymaga opracowania koncepcji	Postulat inwestycyjny
9	Zadania inwestycyjne Gminy: kanalizacja wodociągi, oświata	Poprawa jakości życia	społeczne	2010-2014	zgodnie z WPI	Inwestycje realizowane wg. programu

lp.	nazwa zadania	cel	przeznaczenie	harmonogram realizacji	szacunkowy koszt przedsięwzięcia (tys PLN)	źródło środków
Budowa infrastruktury turystycznej						
10	**Trasa widokowa skrajem Bukowca, pole campingowe z zapleczem gastronomicznym**	Podniesienie atrakcyjności turystycznej	gospodarcze	do 2014	Wymaga opracowania koncepcji	PPP, w części Małe Projekty LEADER
11	**Renowacja miejsc pamięci**	Podniesienie atrakcyjności turystycznej	turystyczno - rekreacyjne	do 2014	**do 35,5 tys. zł**	Małe Projekty LEADER
12	**Budowa ścieżek rowerowych i wyznaczanie szlaków rowerowych**	Podniesienie atrakcyjności turystycznej	turystyczno - rekreacyjne	do 2014	**do 35,5 tys. zł**	Małe Projekty LEADER
13	**Parking "Pod Diabelskim Kamieniem"**	Podniesienie atrakcyjności turystycznej	turystyczno - rekreacyjne	do 2016	Wymaga opracowania koncepcji	Postulat inwestycyjny

lp.	nazwa zadania	cel	przeznaczenie	harmonogram realizacji	szacunkowy koszt przedsięwzięcia (tys PLN)	źródło środków
Zadania nieinwestycyjne aktywizujące społeczność lokalną						
14	Wymiana kulturalna ZPiT "Elegia"	Integracja mieszkańców poprzez rozwój kultury	społeczno - kulturalne	2011	**do 35,5 tys. zł**	Małe Projekty LEADER
15	**"Rozśpiewany Rudnik"** - coroczny festyn folklorystyczny.	Integracja mieszkańców poprzez rozwój kultury	społeczne	2010	**do 35,5 tys. zł**	Małe Projekty LEADER
16	**"Spotkania Rudników"** Przegląd zespołów artystyczno-folklorystycznych z miejscowości noszących nazwę Rudnik	Promocja tradycji kulturalnych Rudnika	społeczno - kulturalne	2012	**do 35,5 tys. zł**	Małe Projekty LEADER
Zadania inwestycyjne sektora prywatnego[4]						
17	Gospodarstwa agroturystyczne	Podniesienie atrakcyjności turystycznej	gospodarcze	2010 - 2014	do 200 tys. zł	Prywatny inwestor PROW - Różnicowanie
18	Tradycyjny dom wraz z kuźnią	Podniesienie atrakcyjności turystycznej	gospodarcze	2010 - 2014	do 200 tys. zł	Prywatny inwestor PROW - Różnicowanie

Uwaga:

[1]) Zadania przewidziane w strefie przyszłego centrum Rudnika

[2]) Zadanie alternatywne do zadania 3

[3]) Tabela nie zawiera zadań wynikających z WPI Gminy Sułkowice

[4]) Finansowanie inwestycji przez mieszkańców

6. Podsumowanie

Zadania znajdujące się w Planie Odnowy Rudnika wpisują się w Strategię Rozwoju Gminy Sułkowice, a także współgrają z Lokalną Strategią Rozwoju dla obszaru gmin Sułkowice i Myślenice. Potwierdzona jest zgodność strategii gminnej z dokumentami strategicznymi na poziomie regionu i kraju, zatem Plan Odnowy Rudnika również zgodny jest z tymi dokumentami.
Stopniowa realizacja zadań znajdujących się w Planie pozwoli na poprawę jakości życia mieszkańców Rudnika, umożliwi rozwój tożsamości społeczności wiejskiej, wzmocnienie współpracy sąsiedzkiej i ponadlokalnej, zachowanie dziedzictwa kulturowego i specyfiki obszarów wiejskich, wpłynie na wzrost atrakcyjności turystycznej i inwestycyjnej Rudnika.

7. Urocze, ciekawe miejsca, zabytki Rudnika w dokumentacji fotograficznej

Fot.: 6 Centralna cześć Rudnika

Fot.: 7 Zabudowa Rudnika wzdłuż ul. Centralnej

Fot.: 8 Kościół parafialny pw. Św. Maksymiliana Kolbe

Fot.: 9 Kaplica pw. Niepokalanego Serca NMP

Fot.: 10 Dom z 1863 roku w Rudniku

Fot.: 11 Kuźnia ul. Dolna 136, pocz. XX w

Fot.: 12 Dom ul. Słoneczna 388 – 1871 r.

Fot.: 13 Stodoła ul. Dolna 18 - 1813 r.

Fot.: 14 Dom ul. Słoneczna 594 - 1887 r.

Fot.: 15 Dom ul. Słoneczna 162 - 1889 r.

Fot.: 16 Kapliczka Grabowskich przy posesji na ul. Centralnej

Fot.: 17 Kapliczka Szczurków - 1839 r.

Fot.: 18 Pomnik przyrody - "Diabelski Kamień"

8. Załączniki

1. Lista obecności przedstawicieli społeczności wiejskiej na warsztatach w dniu 12 listopada 2009r.
2. Mapa sytuacyjna

9. Spis fotografii

Fot.: 1 Uroczysty apel OSP w Rudniku, z okazji 100 rocznicy 25
Fot.: 2 Kapela Zespołu PiT „Elegia” 26
Fot.: 3 Grupa najmłodsza ZPiT „Elegia” 27
Fot.: 4 Zespół PiT „Elegia” – występ w trakcie spotkania opłatkowego 27
Fot.: 5 Zespół Pieśni i Tańca "Elegia" w Ronchamp 28
Fot.: 6 Centralna cześć Rudnika 41
Fot.: 7 Zabudowa Rudnika wzdłuż ul. Centralnej 42
Fot.: 8 Kościół parafialny pw. Św. Maksymiliana Kolbe 42
Fot.: 9 Kaplica pw. Niepokalanego Serca NMP 43
Fot.: 10 Dom z 1863 roku w Rudniku 43
Fot.: 11 Kuźnia ul. Dolna 136, pocz. XX w 43
Fot.: 12 Dom ul. Słoneczna 388 – 1871 r. 44
Fot.: 13 Stodoła ul. Dolna 18 - 1813 r. 44
Fot.: 14 Dom ul. Słoneczna 594 - 1887 r. 44
Fot.: 15 Dom ul. Słoneczna 162 - 1889 r. 45
Fot.: 16 Kapliczka Grabowskich przy posesji na ul. Centralnej 45
Fot.: 17 Kapliczka Szczurków - 1839 r. 46
Fot.: 18 Pomnik przyrody - "Diabelski Kamień" 46

10. Spis tabel

Tabela 1 Zestawienie powierzchni i ludności 5
Tabela 2 Przyrost liczby mieszkańców w miejscowościach Gminy Sułkowice 15
Tabela 3 Zestawienie długości dróg w Gminie Sułkowice 19
Tabela 4 Sieć wodociągowa w Gminie Sułkowice 19
Tabela 5 Kanalizacja sanitarna w Gminie Sułkowice 20
Tabela 6 Sieć gazowa w Gminie Sułkowice 21
Tabela 7 Liczba komputerów i dostęp do Internetu wg. stanu na 30.06.2007 22
Tabela 8 Struktura gospodarstw w Gminie Sułkowice 23
Tabela 9 Dynamika zmian strukturalnych 23
Tabela 10 Struktura podmiotów gospodarczych w Biertowicach na tle Gminy Sułkowice 24
Tabela 11 Wyniki analizy SWOT 29
Tabela 12 Priorytety i cele cząstkowe 32
Tabela 13 Zestawienie zadań inwestycyjnych 37

11. Spis wykresów

Wykres 1 Liczba mieszkańców Gminy Sułkowice w latach 1998 - 2008 15
Wykres 2 Urodzenie dzieci w miejscowościach Gminy Sułkowice 16
Wykres 3 Dostęp do Internetu i wyposażenie gospodarstw domowych w komputery 21
Wykres 4 Struktura gospodarstw rolnych w Gminie Sułkowice 22
Wykres 5 Struktura podmiotow gospodarczych w Rudniku 24

Autorzy:
Prowadzenie warsztatów 12.11.2009 i opracowanie raportu – Małgorzata Rudnicka
Opracowanie merytoryczne planu – Adam Gumularz

Zdjęcia:
Archiwum Urzędu Miejskiego w Sułkowicach
Zdjęcia z lotu ptaka
Tomasz Stręk

Załącznik 1

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI RUDNIK

spotkanie warsztatowe - 12 listopada 2009 r.

LISTA OBECNOŚCI

L.p.	Imię i nazwisko	Organizacja \ instytucja	Dane kontaktowe e-mail, telefon	Podpis
1	Anna Biela	Rada Sołecka w Rudniku	372-40-30 wew. 125	
2	Maria Chorążewska	Koło Gospodyń Wiejskich w Rudniku	273-94-45	
3	Halina Cyrek	Koło Gospodyń Wiejskich w Rudniku	273-92-75 782-660-275	
4	Maria Francuziak	Koło Gospodyń Wiejskich w Rudniku	698-096-443	
5	Zofia Góralik	Sołtys	889-498-857	
6	Jacek Góralik	Rada Sołecka w Rudniku	692-590-638	
7	Adam Gumularz	Zarząd LGD	605-610-639	
8	Stanisław Judasz	Zespół P i T Elegia	273-93-60	
9	Stanisław Kopeć	LKS Rudnik, działalność gospodarcza	501-16-10-16	
10	Marian Kordowski	Działalność gospodarcza	12-273-20-45	
11	Dorota Mielecka	Zespół Charytatywny w Rudniku	273-28-68 660-880-671	
12	Marta Moskal	Sanepid M-ce	273-93-65	
13	Rozalia Oliwa	Z-ca Burmistrza, Członek Rady LGD		
14	Ks. Tadeusz Palenik	Wikary w Parafii pw. św. Maksymiliana M. Kolbego	273-21-20 507-011-854	
15	Mirosław Pękala	Dyrektor SP w Rudniku	012-273-20-18	
16	Jacek Profic	OSP Rudnik	787-531-657	
17	Ryszard Profic	LKS Rudnik	660-283-852	
18	Piotr Pułka	Burmistrz, Przewodniczący Rady LGD	695 665 543	
19	Małgorzata Rudnicka	Moderator		
20	Jan Socha	Przewodniczący Rady Miejskiej	2732180	
21	Barbara Szatan	Koło Gospodyń Wiejskich w Rudniku	660-479-418 012-27-32-712	
22	Helena Szlachetka	Rada Miejska	501-170-115 012-273-26-00	
23	Zbigniew Szuba	Rada Miejska	608-593-271	
24	Józef Szuba	Rada Sołecka w Rudniku	273-92-97	
25	Joanna Woźnica	Zespół P i T Elegia	601-75-21-10 600-880-389	
26	Krystyna Zborowska	Koło Gospodyń Wiejskich w Rudniku	605-423-194	
27	Ks. Aleksander Zemła	Proboszcz Parafii Parafii pw. św. Maksymiliana M. Kolbego	273-21-20	
28	STANISŁAW ŁAZARZ	RADA PARAFIALNA	503103303	
29				